

i et officielt Aktstykke. Lad saa Sagen staa hen; der er vægtige Grunde, tror jeg, der kunne tyngte til den ene Side, maasse ogsaa vægtige Grunde, der kunne tyngte til den anden; men lad det staa fast, at her er en Uorden, som skal og bør rettes, og som har fortjent en alvorlig Paataale.

Ministeren imødegik adskillige Udtalelser, som findes i Statsrevisionens Betænkning, og lagde særlig Vægt paa en Udtalelse, som findes kort før Indstillingen Pag. 185; der siges det navnlig, at man beklager upaalidelige Embedserklæringer. Den ærede Minister har ganske vist haat en Anelse om, hvad Statsrevisionen har tænkt paa, skjøndt det ikke nærmere findes udtalt i dens Betænkning; jeg tror heller ikke, at den, der med Opmærksomhed har gjenlæst denne, vil have tvivlet om, hvad der er ment. Den Gang, den tidt omtalte Sag først kom under Udtale, sendtes den til Bærstet til Erklæring, og jeg vil nu bede de Herrer, som interessere sig for Sagen i det Enkelte, om at tage den Erklæring for sig, der begynder Pag. 179 nederst og gaar om paa Pag. 180, læse den igennem og saa spørge sig selv, om den Skildring, som heri gives af hvad der er Spørgsmaal om, er paalidelig. Der har ikke været Tale om at sigte for vitterlig Upaalidelighed eller Lignende; der staar ikke noget Saadant i Betænkningen. Man har holdt sig til, at den Skildring her er given, ikke er veiledende til det Maal, der er tilfattet, men netop leder bort fra Maalet; jeg henviser for øvrigt gjentagende til Betænkningen og beder Enhver læse den. Naar der i Skrivelsen er udtalt de Ord, at Vedkommende maatte ønske, at Sagen kunde komme til en nærmere Undersøgelse, beder jeg ogsaa at læse den Forbindelse, hvori disse Ord ere fremkomne, og da overveie, hvad Betydningen deraf er. Da vi nu engang ere inde paa disse upaalidelige Erklæringer, vil jeg endvidere bede, at man efterser, hvad der i Uddrag er givet Pag. 180 af en anden Erklæring; thi deri findes en fuldstændig Benægtelse af, hvad der senere er bevist har fundet Sted, og Embedserklæringer, der indeholde noget Saadant, ere ikke paalidelige. — Der var en Yttring af den ærede Minister, som det gjorde mig ondt at høre; thi den ærede Minister udtaler sig med et saa paafjønnefsærdigt Maadehold, at Yttringen let i hans Mund kunde komme til at se ud, som om den var noget Mere, end den vilde have været i en Andens Mund. Den ærede Minister yttrede nemlig, at Statsrevisionen ikke er Bærstschefen god. Det kan være overmaade ubehageligt for den, hvis Pligt det bliver at røre op i Sa-

ger, hvor Folk vise sig fra en Side, man helst lader være at betragte, og man kan nødsages til at fremdrage Handlinger og Ytringer af en Mand, som man helst ønskede at tie om, men som man maa fremdrage, fordi det engang er Ens Pligt at behandle saadanne Sager. Men fordi dette sker, bør man ikke sige, at den, der fremdrager de paagjældende Sager, ikke er den Vedkommende god. Jeg tør afgive den Forsikkring for Alle, at der ikke har været nogen Tanke hos Statsrevisionen om, at gaa videre i denne Sag, end det ubetinget var dens Pligt, og at der er anvendt stor Kriitik for at paase, at man ikke gif nogen Person nærmere, end det var retferdigt, og end Omstændighederne krævede. Der er derfor ikke Tanke om, at man skulde være en Mand som Bærstschefen mindre god; det kan der ikke være Tale om. Men jeg vil paa den anden Side tilstaa, at naar man gennemgaar disse Akter, saa kan man ikke — jeg tager Ordet i en helt anden Forstand — blive Bærstschefen god; thi den Rolle, han spiller deri, er ubegribelig, naar man tænker paa, at denne Mand er den, der forestaar Drlogsværftet, og at han er den øverste Autoritet paa dette Sted. Der foreligger fra ham nogle Erklæringer, som ere indhentede paa Sagens første Stadier; de oplyse Intet, de forsikke kun, at der ikke er nogen Oplysning at faae, og uagtet der ofte nok fremkom Spørgsmaal, over hvilke man kunde ønske at høre Udtalelser af en kompetent Autoritet paa Værftet, saa hører man Intet til Chefen for Drlogsværftet. Lad mig nævne som et Exempel, at der i Forhørene er talt om, hvorledes Hjelper mærkes; disse Forhør sendes til Chefen for Drlogsværftet og fra ham til Ministeriet; men de have passeret denne Mand, uden at der har været set efter, om Bemærkningerne ere rigtige. Er dette dog ikke besynderligt? Naar der nu er Tale om Besigtigelseskommissionen over Lønner, er det da ikke mærkeligt, at Chefen for Drlogsværftet ikke af personlig Erfaring veed noget Videre om, hvorledes det gaar til ved Besigtigelsen af Lønner? Er det ikke mærkeligt, at der ikke møder nogensomhelst Angivelse af, at han har ført noget Kilsyn dermed? Man kan, uden at ville være en Mand imod, ikke undlade at undre sig herover.

Jeg skal nu henvende nogle Bemærkninger til den ærede Drdfører, som aabenbart var bleven meget stærkt paavirket af, hvad jeg i Gaar tillod mig at yttre. Han mindede om, at hans Foredrag havde været holdt med det tilbørlige Maadehold. Ja, det skal jeg meget villig anerkjende, og dersom det samme Maadehold var traadt